

En dröm.

Linde, Birger von

59 C Br.

Linde, Birger von

Rouen
Sv
(Rv)
0

En Dröm.

Jag tyckte mig vara uti södra Slottshvalvet; mycket folk gick upp och ned för trappan till kyrkan, men ingen kom in. Jag gick äfven upp, och då jag rörde vid dörren, öppnade den sig, och jag gick in; strax tillslöts dörren utan att jag märkte någon människa vara i kyrkan. Men då jag framgick emot altaret, då först blef jag varse hela den Kungliga Familjen alldeles ensamma, och alla klädde uti sin kungliga dräkt, utan kronor på hufvudet. Endast Konungen, som satt på sin thron, med svärdet i sin högra och en bild i sin venstra hand af blixtrande diamanter, föreställande *Rättvisan*, ej med förbundna, utan med öppna ögon, hållande en vågskål, klar och genomskinlig, och så lätt att ett mygg nedvägde hvilken skål den satte sig på. Jag steg fram, ty jag tänkte: nu finnes ingen som hindrar dig att få mundtligen tala vid de Kungliga, hvilka alla sågo glada och milda ut. Till höger om Thronen satt på en hvit med guldränder inlagd emalleraf stol H. M. Drottningen; och till höger om henne stod DD. KK. HH. Kronprinsen och Prins *August*. Till venster satt på en dylik stol H. M. Enkedrottningen; och till venster om henne stodo DD. KK. HH. Prins *Gustaf* och Prins *Oskar*. Midt framför Konungen

Linde 1/16 3
Sthlen
1848

satt på en asurblå med silfverränder inlagd emailerad lägre stol den Kungliga Prinsessan. Jag ville böja knä, då Konungen med en mild stämma sade: jag vill ej ha någon falsk och slafvisk vördnad! hvad är Er begäran? Jag bönföll då i allradjupaste underdånighet, att mig måtte af Nåd och Gunst blifva tilldelad någon tjenstebefattning, eller något årligt underhåll, emedan jag är både en *Redlig, Duglig* och *Nykter* man, förtjent att ihågkommas; derpå framräckte jag mina betyg. Konungen svarade mildt: befattning kan jag ej gifva Er, ty det hörer *Auktoriteterne* till. Men gå till min beskedliga Krigsminis er, och jag skall gifva honom befallning att Ni skall få ett hjälpligt understöd årligen. — Men gå ej sedan och tigg. Jag tackade då allerunderdånigst för denna *Dyrbara Kongl. Nåd*. Men jag var djerf nog att fråga, om jag får skriftligt derpå? Då smålog Konungen, och med en blick på de andra Kungliga, med en mild förhöjning i tonen, sade: Ja, Ja, Ja! — Jag vaknade, och utför mina af köld och hunger fårade kinder runno glädjetårar öfver vissheten af detta milda och Kungliga Ja! som ännu står så lifligt för mina öron. Jag somnade, och tyckte mig å nyo vara i Slottskyrkan; men hvilken syn visade sig då för mina ögon? Uti Kyrkan funnos ej flere, än blott *Talemännen* för alla fyra Riks-Stånden, hvilka suto på höga branta trappstegar, mycket framåt lutande, så att jag trodde hvart ögonblick att de skulle störta framstupa. Hvardera af dem hade ett utaf mina bref i handen (hvilka jag skrifvit till Stånden) och de läste mycket fundersamt deruti. Uti dessa bref hade jag bönfallit om hjälp och förbarmande af hvart och ett Stånd, med följande ord:

Frid vare dem, som vänligt lättar
Bekymret med ett tröstfullt ord;
Och dem, som *Hungrens* offer mättar,
Om ock med *Smutor* från dess bord!
Vet *Domarn* ser från fästets band
Till *Hjertat* förr än till *Er* hand.

Hvad värde har väl *Guld* i grafven,
Om ej dess bruk förädlar det?
Sjelf *Spirans* prakt och *Segrarns* glafven
Förtrampas under tidens fjät;
Men för den *Skärf*, Ni redligt armod gaf,
Er *Lön* blir alltid öfver tid och graf!!! —

Jag ropade med hög röst till dessa funderande her-
rar: finnes ej någon hjälp och barmbertighet, åtminstone
bland Adels-Ståndet, så att jag kunde få uti några rika
hus afhämta någon affallsmat, att stilla vår huunger med?
Vid detta rop sågo Herrarne upp, och störtade framstupa.
Och jag vaknade med ett skrik, sprang upp, och annoter-
ade drömmen med mitt namns undersättande.

Birger von Linde,

f. d. Lieutenant & Fyrmästare.

Blesserad, ärligt afskedad, utan under-
håll, stadd i stor men redlig fattigdom
— tänk på!!! tänk på!!! tänk på!!!

P. A. Bor vid Stora Nya Vägen, uti huset N:o 133,
första dörren till venster vid porten.

Förbarmare der ofvan skyn, som lemnat
Åt hvarje dödlig sin bestämda lott! —

Hvi har åt en Du lifvets fröjder ämnat,
Och åt en annan pröfningarna blott? —
Jo, när som jordens storm väl tystna binner
Och för vår själ Din himmel öppen står,
En bättre vedergällningsrätt den vinner,
Som här i tiden mödosamt kämpa får!

"Det gifs ett sätt att mildra lifvets öden:
Gör godt i tysthet, följ de gömda qvalens fjät.
Styrk der ett krossadt mod, ryck der en arm ur nöden.
Det gifs ett sätt att mildra sjelfva döden:
Gör godt — och tro mitt ord — det gifs ej mer än det."

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

